

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΚΑΙΜΠΕΡΑΤΟΡΧΑΝΕΙΟΥ
2 ΑΠΡ 1905

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΕ΄.

ΑΡΙΘ. — 13

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1905

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Γάνου καὶ Χώρας ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ (πρόεδρ.)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίης)
† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐκλογικὴ συνέλευσις — Ἐκθεσίς
Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου — Τηλεγραφήματα συγχαρητικά πρὸς
τὴν Α. Θ. Π. — Ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς — Ἐκκλησιαστικὰ χρο-
νικά — Ἐπιστολαὶ ἐξ ἐπαρχιῶν — Αἱ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλη-
σιῶν βάσεις κατὰ τὰ ἀρτιφανῆ τῶν ὁρθοδ. Ἐκκλ. γράμματα.

ΕΚΛΟΓΗ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΜΕΛΩΝ

ΤΟΥ Δ. Ε. Μ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Διεξαχθεισῶν ἐν πλήρει ὁμοφροσύνῃ καὶ συμ-
πνοίᾳ καθ' ἀπάσας τὰς ἐνορίας τῆς ἀρχιεπισκο-
πῆς Κωνσταντινουπόλεως, συμφώνως τοῖς ὑπὸ
τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου προαποφασισθεῖσι καὶ
διὰ τῆς πατριαρχικῆς Ἀποδείξεως γνωστοποιη-
θεῖσι, τῶν ἐκλογῶν πρὸς ἀνάδειξιν τῶν ἀντιπρο-
σώπων τῶν ἐνοριῶν τῶν μετεχόντων τῆς ἐκλο-
γικῆς Συνελεύσεως, ἥτις μετὰ τῶν σεβασμ. με-
λῶν τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ τῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμ-
βουλίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ παναγιωτάτου
οἰκουμ. πατριάρχου προβαίνει, συνφθὰ τοῖς
Γενικοῖς Ἐθν. Κανονισμοῖς, εἰς ἐκλογὴν διαδό-
χων τῶν ἀποχωρούντων τεσσάρων μελῶν τοῦ
Συμβουλίου, τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ προσῆλθον
τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν οἱ ἐκλογεῖς πάντες εἰς τὴν
αἴθουσαν τῶν πατριαρχῶν. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο

ἀπεχώρουν τοῦ Συμβουλίου ὡς συμπληρώσαν-
τες τὴν ἐν αὐτῷ διετῇ αὐτῶν περίοδον οἱ ἐξοχ.
Ν. Κοσμᾶ πασᾶς, Ἰωάννης βένος Ἰωαννίδης καὶ
οἱ ἐνδοξ. Παναγιώτης ἐφέντης Χρυσὸς καὶ Ἀλεξ.
ἐφέντης Σινιόσογλου.

Ἡ ἐκλογικὴ Συνέλευσις ὑπὸ τὴν προεδρείαν
τῆς Α. Θ. Π. ἀληγορίσθη ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδι-
κῶν Κυζίκου, Νικομηδείας, Τραπεζοῦντος, Διδυ-
μοτείχου, Γάνου καὶ Χώρας, Χίου, Δρυϊνουπό-
λεως, Σερβίων καὶ Κοζάνης, τῶν ἐριτίμων συμ-
βούλων Ν. Κοσμᾶ πασᾶ, Ἰωάννου βέν Ἰωαννί-
δου, Ἀριστείδου ἐφέντη Κυριακοῦ, Μ. Πορτο-
κάλογλου, Π. Χρυσοῦ, Κ. Ταχιντζῆ, καὶ Ἀγγέ-
λου Ἰωαννίδου, τοῦ κ. Ἀλεξ. Σινιόσογλου ἀπόν-
τος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν
ἐνοριῶν ἥτοι τῶν ἐριτίμων κυρίων Θ. Θεοδοσιά-
δου, Φαναρίου. — Κωστάκη ἐφέντη Καραθεωδ. ὁρῆ
καὶ Ἰωάννου Χατζοπούλου, Σταυροδρομίου. —
Β. Μιχαηλίδου καὶ Β. Λαγούδη, Ταταούλων. —
Ἀλεξ. Μαξιμάδου, Τζιβαλίου. — Ἰπποκράτους
Κωνσταντινίδου, Ἐξ Μαριμάρων. — Βασιλείου
Κλαδοπούλου, Βλάχκας. — Γ. Ἀντωνιάδου, Βα-
φειοχωρίου. — Κ. Νατσιμπούλου, Φερίκιοι. — Γ.
Ἀνδονίδου, Χάσκιοι. — Νικολ. Παπᾶ, Μεσαχώρου.

— Ἀγαθ. Λαγουδάκη, Μ. Ρεύματος. — Ἀθανασίου Στράγγαλη, Εὐαγγελιστρίας Ταταούλων. — Γ. Νομικοῦ καὶ Σ. Καζανόβα, Γαλατᾶ. — Γεωργ. Καρακάσογλου καὶ Στυλιανοῦ Κυριακοῦ, Ἐδινὲ καποῦ καὶ τῶν πέριξ ἐνοριῶν. — Γ. Ἀναστασιάδου καὶ Ἰ. Χρυσοχέρη, Παλίνου, Ξυλοπόρτης καὶ Ταξιαρχῶν. — Χαρ. Παπᾶ, Μουχλίου καὶ Ποτηρᾶ. — Θ. Γεωργιάδου καὶ Γρ. Ἰωσηφίδου, Ὑψωμαθείων καὶ Βελιγραδίου. — Π. Καρυωτάκη, Κοντοσκαλίου. — Χ. Βαμβακᾶ, Κουρουτσεσμέ καὶ Βεβεκίου. — Στ. Τζακίρη καὶ Α. Γαϊτανίδου, Στένης καὶ Νεοχωρίου. — Γρ. Χιδίρογλου Διπλοκονίου. ἦτοι ἐν ὧν ἐκ 44 μελῶν μετὰ τοῦ παναγιωτ. προέδρου, τοῦ οἰκουμέν. πατριάρχου κκ. Ἰωακείμ.

Τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας κηρυχθείσης, γραμματευσόντων τῶν τακτικῶν γραμματέων τοῦ Συμβουλίου, κκ. Π. Νικολοπούλου καὶ Ἀλκ. Μαυράκη, ἡ Α. Θ. Π. ἀπέτεινε πρὸς τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως τὴν ἐξῆς προσφώνησιν·

Ὁ νόμος, καθ' ὃν διέπονται τὰ καθ' ἡμᾶς διοικητικὰ πράγματα τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐπιβάλλει εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τοὺς περὶ ἐμὲ σεβασμ. ἐν Χριστῷ ἀδελφοὺς, τοὺς συγκροτοῦντας τὴν Ἱ. Σύνοδον καὶ τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Μ. Συμβουλίου, ἐπιβάλλει, λέγω ἡμῖν, σεβασμιώτατοι ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀξιότιμοι σύμβουλοι καὶ ἐντιμώτατοι ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἵνα ἐκτελέσωμεν καθήκον ἱερὸν, ἀντικαθιστῶντες σήμερον τὰ τέσσαρα ἀποχωροῦντα μέλη τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου δι' ἄλλων ἰσαριθμῶν τῆς ἐκλογῆς ὑμῶν.

Πρὶν ἢ ὅμως ἐπιχειρήσωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου, καθήκον λογιζόμεθα ἱερώτατον, ἵνα, ὡς πάλαι ποτὲ ἔλεγεν ἁγιώτατος πατριάρχης τοῦ ἁγιωτάτου τούτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, πατριάρχης, οὗ τοῦ ὀνόματος ἡ αἴγλη κατηγλαΐσεν ἅπασαν τὴν οἰκουμένην, εἴπωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ ἐλάχιστοι, ὅτι αἰεὶ μὲν μάλιστα δὲ νῦν ὀφείλονται εὐχαριστίαι παρὰ πάντων ἡμῶν τῷ εἰρηνάρχῃ μεγάλῳ Θεῷ, τῷ ἐπιβραβεύσαντι τὴν Ἐκκλησίαν μετὰ ἐξίμνηρον περὶ πού σάλον τὴν εἰρήνην καὶ τὴν γαλήνην.

Κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος, σκάνδαλον πικρὸν καὶ λυπηρὸν ἐγεννήθη, ὡς οὐκ ἔδει, μεταξὺ ἡμῶν, σκάνδαλον, τὸ ὁποῖον ἐκ θεμελίῳν διετάραξε τὸ πατριαρχικὸν οἰκοδόμημα καὶ ἐκλυδώνισεν ἐν σφοδρῷ πελάγει τὸ τῆς Ἐκκλησίας σκάφος.

Ἀλλὰ δόξα τῷ παναγὰ Θεῷ, ὅτι τὰ πράγματα ἀπέβησαν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, ἀναγνωρισθέντος μεγαλοφρόνως ὑπὸ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ τρισεβάστου ἡμῶν Ἀνακτος τοῦ κύρους τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ νόμων.

Μετὰ μικρὸν θὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τεσσάρων νέων μελῶν τοῦ Μ. Συμβουλίου εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀποχωροῦντων. Ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἀποχωροῦντας ὀφείλομέν τι πλεῖον ἐκείνων, τὰ ὁποῖα συνήθως ἐλέγομεν εἰς τοὺς ἐκάστοτε τὴν διετὴ αὐτῶν περίοδον συμπληροῦντας καὶ ἀποχωροῦντας συμβούλους. Ἐκάστοτε ἐξεφράζετο εἰς αὐτοὺς ἡ εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας διὰ τοὺς κόπους, οὓς κατέβαλλον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς. Κατὰ τὴν περίστασιν ὅμως ταύτην αἱ εὐχαριστίαι πάντων ἡμῶν δεόν νὰ ἐκφρασθῶσι ζωηρόταται καὶ ἐγκάρδιοι πρῶτον μὲν εἰς τοὺς τέσσαρας ἀρχιερεῖς τοὺς μείναντας περὶ ἐμὲ μετὰ τὴν ἀπόσχεσιν τῶν ὀκτὼ ἄλλων, εἶτα δὲ πρὸς πάντα τὰ μέλη τοῦ Μ. Συμβουλίου καὶ τὰ ἀποχωροῦντα καὶ τὰ παραμείναντα, τὰ ὁποῖα δι' ἐργασίας ἀκραιφνοῦς, ὅλως ἀμερολήπτου καὶ ὅλως εὐσυνειδήτου, ἐξυπηρέτησαν τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, ὑποστηρίξαντα ἐμέ τε καὶ τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας. Διότι ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἐμοῦ μόνον, οὐδεμία ἀπώλεια. Ἐπειδὴ ὅμως προὔκειτο καὶ περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, τὸ πρᾶγμα ἦτο λίαν σπουδαῖον· ἐφ' ᾧ διὰ τὰς παρασχεθείσας ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσίας θερμὰς ὀφείλομεν αὐτοῖς εὐχαριστίας ἐγώ τε καὶ πάντες οἱ παρόντες. Ἐπειδὴ δὲ ὑπάρχει ἡδη ὀπισθεν ἡμῶν ἐξάμνηρον χρονικὸν διάστημα φέρον τὸν τύπον τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν θ' ἀναγραφῶσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ μετὰ λόγων ἀξίων τῆς ἱκανότητος αὐτῶν καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς των πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ ἕτερόν τι ἄξιον μνείας ἐπίσης σπουδαίας μεγαλόφρονος καὶ ἐγκαρδίου. Ἡ Α. Α. Μ. ὁ Σουλτάνος ἡμῶν, ὅστις φαίνεται ὅτι μετὰ μεγάλης παρηκολούθει προσοχῆς τὰ γενόμενα καὶ ἔδιδεν ἐκάστοτε ἐπ' αὐτῶν τὰς ὑψηλὰς Αὐτοῦ αὐτοκρατορικὰς διαταγὰς, ἡ Α. Α. Μεγαλειότης, λέγω, ἠυδόκησεν καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν ἵνα περιτράνῃς ἀναγνωρίσῃ

καὶ ἐπικυρώσῃ τὸ πατριαρχικὸν βεράτιον καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν διαφόρων αὐτοκρατορικῶν βερατίων τῶν κατὰ καιροὺς ἐκδοθέντων πρὸς οἰκοδόμησιν τοῦ ἡμετέρου διοικητικοῦ συστήματος καὶ ἐνίσχυσιν τῶν νόμων τῆς Ἐκκλησίας. Πάντοτε ἡ Α. Α. Μεγαλειότης, προκειμένου λόγου περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ὑποθέσεων, ἔλεγεν ὅτι θεωρεῖ καθ' ἑαυτὸν ὡς βασιλεὺς νὰ περιφρουρήσῃ διὰ τῆς μεγαλειέρας αὐτοῦ βασιλικῆς ἰσχύος τὰ δίκαια καὶ τοὺς νόμους, ἐφ' ὧν ἐδράζεται τὸ ἡμέτερον Πατριαρχεῖον. Τοῦτο δὲ καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τρανῶς ἐξεδήλωσεν· ἐφ' ᾧ πρὸ παντὸς καὶ πρώτιστα καθ' ἑαυτὸν ἱερώτατον νομίζω ἵνα προσκαλέσω ὑμᾶς πάντας ὅπως ἐκφράσητε τὴν ἀπειρον ὑμῶν εὐγνωμοσύνην τῷ Ἀνακτιδὶ ὅ,τι ἠνδρόκησε νὰ πράξῃ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας.

Μὴ φανῇ δ' ὑμῖν παράδοξον ὅτι περισσότερον ἴσως τοῦ δέοντος ἐνδιέτριψα εἰς τὰ δύο ταῦτα σημεῖα, λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῶν τελευταίων λυπηρῶν γεγονότων. Ἀλλὰ συναντῶμενος μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ καθ' ἑαυτὸν, νομίζω εἶχον νὰ μεταδώσω αὐτοῖς πᾶν ὅ,τι ἐγένετο μετὰ τὴν ἡμῶν, καίτοι ταῦτα γνωστὰ εἰσὶ τοῖς πᾶσι. Εὐχομαι, εἰ καὶ ἀναξίως, εἰς τὸν πανάγαθον Θεὸν ἵνα μηδέποτε πλέον ἐπαναληφθῇ ὁ ἐπὶ ἐξάμηνον περίπου διαρκέσας οὗτος σάλας, πάντοτε δ' εὐσχημόνως καὶ κανονικῶς διεξάγονται αἱ τε πνευματικαὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ἡμῶν ὑποθέσεις ἐν τῷ πνευματικῷ τούτῳ κέντρῳ τῇ Ἐκκλησίᾳ Κωνσταντινουπόλεως. Καθ' ὅσον τὸ ἴδρυμα τοῦτο εἶναι ἴδρυμα πνευματικὸν καὶ δὴ κυριαρχεῖ ἀπασῶν τῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἡ Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως πρωτεύει μετὰ τῶν ἀδελφῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Ὡς καὶ ἄλλοτε εἶπον, εἶναι ὁ Ἀρειὸς Πάγος τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, δέον δ' ἐκ τοῦ Ἀρείου τούτου Πάγου νὰ ἐξέρχωνται πάντοτε παραδείγματα ἀξιολύπητα καὶ τοῖς ἄλλοις οὐχὶ δ' ἀξιολύπητα γεγονότα, ὡς τὸ παρελθόν. Δὲν πρέπει οἱ ἐν τῷ κέντρῳ τούτου εὐρισκόμενοι νὰ λαμβάνωμεν παρ' ἄλλων διδάγματα, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ δίδωμεν αὐτοῖς.

Δὲν κρύπτω τέλος ἀφ' ὑμῶν καὶ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔχω ἐν τῇ καρδίᾳ· ἐὰν ἡσθανόμην ἑμαυτὸν ἀμαρτήσαντα, ἐὰν ἡσθανόμην ἑμαυτὸν πταίσαντα, ἐὰν ἡσθανόμην ἑμαυτὸν μὴ ἐκτελοῦντα

εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μου, οὐδὲ στιγμὴν θὰ ἐδίσταζον νὰ κατέλθω τὰς βαθμίδας τοῦ θρόνου τούτου, ἐφ' οὗ καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην πατριαρχεῖαν μου μὲ ἀνεβίβασεν ἡ ὁμόφωνος ψῆφος καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Οὐδόλως θὰ ἐδυσχέραινον, οὐδόλως θὰ ἀντέλεγον· ἀλλὰ προθύμως θὰ προσέφερον ἑμαυτὸν θυσίαν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ἧς ἐννοῶ νὰ ἐργάζωμαι ἐν πίστῃ εὐλικρινείᾳ, εὐσεβείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ.

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω πατριαρχ. προσφώνησιν ὁ ἐκ τῶν συνοδικῶν σεβασμ. μητροπολίτης Κυζίκου κ. Ἀθανάσιος εἶπε·

Τὰ ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος πρὸ μικροῦ τόσον εὐφραδῶς λεχθέντα ἐρμηνεύουσι τὸ φρόνημα πάντων τῶν μελῶν. Ἐφ' ᾧ καὶ προτείνω ὅπως ἡ Συνέλευσις ψηφίσῃ θερμὰς εὐχαριστίας τοῖς ἀποχωροῦσι μέλεσι διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν μεγάλην ἀφοσίωσιν, ἣν ἐπέδειξαν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀληθινῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Εἶτα ὁ ἐκ τῶν ἀποχωρούντων συμβούλων ἐξ Ἰωάννης βένος Ἰωαννίδης λαβὼν τὸν λόγον εἶπεν ἐξ ὑπογυίου τὰ ἐπόμενα:

Εὐχαριστῶ τὴν τε Α. Θ. Παναγιότητα καὶ τὸν σεβασμ. γέροντα Κυζίκου διὰ τοὺς εὐμενεῖς λόγους, οὓς εὐηρεστήθησαν νὰ ἐκφράσωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, οἵτινες οὐδὲν ἄλλο ἐπετελέσαμεν, ἢ τὸ καθ' ἑαυτὸν μας. Ὁμολογῶ ὅτι ὑπάρχουσι δύο σημεῖα εὐχαρίστητα, ὅσον ἀφορᾷ ἡμᾶς τοὺς ἀπερχομένους. Καίτοι δὲ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἡμέτερα καθήκοντα, καθ' ἃ ἐκ τῆς μετ' ὀλίγον ἀναγνωσθησομένης ἐκθέσεως θὰ ἴδῃτε, ὡς ἐκ τῆς περιστάσεως, δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκπληρώσωμεν ὅσα ἐπεθυμοῦμεν, διὰ τῆς ἐξαντλήσεως ὅλων τῶν ὑπαρχουσῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ Δ. Μ. Συμβουλίῳ, πρῶτον εὐχάριστον δι' ἡμᾶς εἶναι ὅτι παραδίδομεν τὰ πράγματα ἀλώβητα, ὡς τὰ ἐλάβομεν ἐκ τῶν προκατόχων μας, τὸ δὲ δεύτερον ὅτι ἀποχωροῦμεν, βλέποντες καθήμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸν προσφιλεῖ ἡμῶν πατριάρχην, ὅστις ὡς ἀδάμας πολὺτμος λάμπει καθ' ὅλον τὸν κόσμον τῆς Ὀρθοδοξίας. Ἐπὶ τούτῳ δὲ ὀφείλονται εὐχαρισταί τῇ Α. Α. Μ. τῷ Σουλτάνῳ, εἰς τὴν περίνοιαν καὶ τὸν ἐξοχὸν νοῦν τοῦ Ὀπταίου ὀφείλεται τὸ εὐχάριστον γεγονός.

Κατόπιν δὲ λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐνορίας Σταυροδρομίου ἐξοχ. Κωνσταντίνος ἐφέντης Καραθεοδωρῇ ἀπήγγειλε τὴν ἐξῆς λαμπρὰν προσφώνησιν:

Οὐδὲν θὰ εἶχον νὰ προσθέσω εἰς τὰ ἤδη λεχθέντα ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. καὶ τοῦ ἀξιοτίμου προλαλήσαντος· ἀλλ' ἐντεταλμένος ὢν ὑπὸ τῆς κοινότητος τοῦ Πέραν, ἥτις διὰ τὸ πολυάριθμον αὐτῆς καὶ τὸ σέβας, ὅπερ τρέφει πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Α. Θ. Π., δικαιούται νὰ ἐκφράσῃ εὐχὴν διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ πρὸς με καὶ τῷ ἀξιοτίμῳ κ. Ι. Χατζοπούλῳ ἀποσταλείσῃ ἐπιστολῇ, ἀρκοῦμαι εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς.

(.....)

Ἦδη ἐπιτραπήτω μοι, προστίθῃσι, νὰ ἐκφράσω σκέψεις τινάς. Χαίρω ὅτι ἡ παροῦσα Συνέλευσις ἐμφανίζεται ἀρτία, παρόντων πάντων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐνοριῶν, πρῶτα ὁμολογούμενως ἀξιοπαρατήρητον, καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐγὼ τε καὶ ὁ κ. Τζῶν Χατζόπουλος διερχόμενοι τὰ ἱμάτιά μας, ἰσχυρίζομενοι ὅτι οὐδεμία ἐνορία πρέπει νὰ στερῇται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀντιπροσωπείας. Ἦδη μέλλομεν νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου. Ἐκ μέρους ἐμοῦ καὶ τοῦ συναδέλφου μου καὶ πατρῶν τῶν κοινοτήτων τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκφράζομεν εὐχαριστίας εἰς τοὺς ἀποχωροῦντας. Δὲν θέλω νὰ προσθεσῶ τι ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ ζητήματος, ὅπερ ὡς λατλαψ ἐνέσκηψεν ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅπερ παρῆλθεν, οὐδενὸς νέφους ὑπολειφθέντος ἐν τῇ ὀρίζοντι. Ὁμολογῶ ὅτι τὸ ζήτημα μᾶς συνεκίνησε βαθέως, ἐπὶ τῇ λύσει δ' αὐτοῦ ἐκφράζω τὴν θερμὴν εὐγνωμοσύνην ὅλων τῶν ἐνοριῶν πρὸς τε τοὺς σεβασμ. ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἀξιολύτους συμβούλους, διότι κατ' οὐδὲν ἐδειλίξαν πρὸς τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, πολλὰς ὑποστάσεις βρασάνας. Ὁ κακὸς δαίμων παρῆλθεν, ἀλλ' ἡ εὐγνωμοσύνη θὰ μείνῃ αἰδώς. Ὅσον διὰ τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν Ἀνακτα, αὐταὶ δεῖν ἵνα ἐκφρασθῶσι θερμόταται, διότι τοσοῦτον συνετῶς καὶ μετ' ἀγάπης πρὸς τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἔδωκεν ἡμῖν τὴν ἀναμενομένην λύσιν, παραβλέψας καὶ τὰς τυχόν γενομένας παρεκτροπὰς. Δόξῃ εἰρήνην αὐτῷ ὁ Κύριος ἐσωτερικὴν τε καὶ ἐξωτερικὴν. Ἄλλως τε ἡ δοθεῖσα λύσις ἀνταποκρίνεται πρὸς τὸ φρόνημα τοῦ ὁρθοδόξου πληρώματος, ἀπὸ μέρους δὲ τῶν ἀντιπροσώπων 300,000 κατοίκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως διὰ τοῦ στόματος τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος εὐχαὶ ἀναπέμπονται δικαίως ὑπὲρ αὐτοῦ.

Μετὰ τὰς ἀνωτέρω προσφωνήσεις, πρὸς ἃς τὰ εἰκότα ἀπήντησεν ἡ Α. Θ. Παναγιότης, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Α' γραμματέως τοῦ Συμβουλίου κ. Π. Δ. Νικολοπούλου ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἔκθεσις τῶν ἐτησίων ἐργασιῶν αὐτοῦ.

*

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως ἡ Α. Θ. Π. παρετήρησεν ὅτι τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὡς διαμένοντα ἐν Φαναρίῳ τακτικώτατα προσήρχοντο εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν δύο Σωμάτων. Ἐκ τῆς ἀναγνωσθείσης δ' ἐκθέσεως φαίνεται ὅτι καὶ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, καίτοι μακρὰν κατοικοῦντα, σπανιώτατα ἀπουσίαζον καὶ μόνον ἐν ἡ περιπτώσει ὑπῆρχον δεδικαιολογημένοι πρὸς τοῦτο αἰτίαι. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀφείλω μετ' εὐχαριστήσεως ν' ἀναφέρω εἶναι ὅτι ταῦτα προσήρχοντο καὶ ἐνωρίτατα εἰς τὰς ἐκάστοτε συνεδριάσεις. Ἐνεκα δὲ τοῦ λόγου τούτου, μεθ' ὅλα τὰ ἐπελθόντα θλιβερά γεγονότα, ἡ ἐργασία τοῦ Συμβουλίου διεξήχθη κανονικώτατα καὶ δὴ πλουσίως ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τοῦ παρελθόντος ἔτους, καθὰ ἐκ τῆς ἐκθέσεως ἐξάγεται. Ἐπὶ τούτῳ ὀφείλονται εὐχαριστίαι θερμαὶ τῷ Συμβουλίῳ καὶ τοῖς ἀποχωροῦ-

σι μέλεσιν, ὧν εἴθε οἱ ἀντικαταστάται νὰ φανῶσι καὶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ἐθάμιλλοι, ἵνα ὁλονὲν χωρῶμεν πρὸς τὰ πρόσω». Μεθ' ὃ ἐκάλεσεν ἡ Α. Θ. Π. τὴν Συνέλευσιν ὅπως προβῇ εἰς τὸ κύριον αὐτῆς ἔργον.

Προϋτάθισαν ὑποψήφιοι αἱ ΑΑ. ΕΕ. ὁ Ἀλέξανδρος βένος Μαυρογένους, Ἰ. Χότζης ἐφέντης, καὶ οἱ κκ. Ζήσης Θ. Ζήσης, Στέφανος βένος Καραθεοδωρῆ, Λέων Γ. Καζανόβας, Ἐμμ. Ρακτιβάν, Ἀριστείδης Ζώτος, Ἰωάννης Κ. Χατζόπουλος, (ὅς ὅμως πάραυτα ἀπέσυρε τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ) καὶ Θ. Θεοδοσιάδης ἐφέντης.

Τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας γενομένης ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ὑποψηφίων, ἡ Α. Θ. Π. ἐκάλεσεν ὡς διαλογεῖς τῶν ψήφων τοὺς σεβασμ. μητροπολίτας Δρυϊνουπόλεως κ. Λουκᾶν καὶ Σεργίου-Κοζάνης κ. Κωνσταντίνον καὶ τοὺς κκ. Ἰωάννην Χατζόπουλον καὶ Στ. Τσακίρην.

Τῆς διαλογῆς δὲ περατωθείσης ἀνεδείχθησαν νέοι σύμβουλοι διὰ τὴν διετίαν 1905—1907 οἱ κκ. Ζήσης Θ. Ζήσης διὰ ψήφων 44, ἥτοι παμψηφεί, Στέφανος Α. Καραθεοδωρῆ διὰ 43, —Λέων Καζανόβας διὰ 28—καὶ Ἐμμανουὴλ Ρακτιβάν διὰ 23.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἡ Συνέλευσις ἀπεδέξατο λίαν εὐφροσύνως καὶ μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιδοκιμασίας· ἡ δὲ Α. Θ. Π. ὁ προεδρεύων οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἀπετάθη πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐκλογικῇ Συνελεύσει ἀντιπροσώπους τῶν ἐνοριῶν, εἰπὼν :

Εἰς αἴσιον ἀρχείσης πέρας τῆς ἐντολῆς τῆς Συνελεύσεως τυχῆς, παρακαλῶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐνοριῶν Κωνσταντινουπόλεως νὰ διχιδάσωσι πρὸς πάντας τοὺς ἐνορίτας τὰς θερμὰς ἡμῶν πατρικὰς καὶ πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας, πρῶτιστα διότι μετὰ παραδειγματικῆς ἡσυχίας ἐξετέλεσαν τὸ παρὰ τοῦ νόμου ἐπιβαλλόμενον αὐτῆς καθήκον, διότι πανταχοῦ σχεδὸν (πλὴν δύο ἢ τριῶν ἐνοριῶν) αἱ ἐκλογαὶ δὲν παρουσίασαν ἐγκλήσεις καὶ ἀντεγκλήσεις. Τὸ γεγονός τοῦτο εἶναι εὐφρόσυτον τῇ ἀλήθειᾳ, καθόσον ἀποδεικνύει ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἐμφοροῦνται ὑπὸ ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φρονήματος καὶ αἰσθημάτων. Εἴθε καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὰ πράγματα νὰ διεξάγωνται ἐν ταύτῃ ὁμοφωνίᾳ, νηφαλιότητι καὶ ἀγάπῃ φέροντα ὡς ὑπογραμμὸν τὸ κοινὸν συμφέρον.

Τὰς αὐτὰς εἴτα εὐχαριστίας ἀπονέμομεν καὶ εἰς ὑμᾶς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐνοριῶν, διότι ὡς ἐμπειστευμένοι αὐτῶν μετὰ ζήλου ἐξετέλεσθε τὸ καθήκον σας, κατελήξατε δὲ εἰς συμπέρασμα εὐάρεστον, καθόσον ἐλπίζομεθα ὅτι οἱ ἐκλεγέντες εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀποχωρούντων, οἵτινες, ἐπαναλαμβάνω, τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχὰς ἀπολαμβάνουσι, μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου θὰ ἐξακολουθήσωσιν ὑπηρετοῦντες τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐπειδὴ δὲ σήμερον πολλαχῶς ἐξεδηλώθη σέβας καὶ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα, ἀξίῳ νὰ διατυπώσητε

τῆν πρόπιν θέλετε νὰ διαβιβάσω Αὐτῇ τὰ αἰσθητά ταῦτα τῶν ἀντιπροσώπων ὁλοκληροῦ τοῦ ὀρθοδόξου ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς ταῦτα ὁ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων Γαλατᾶ κ. Σόλων Γ. Καζανόβος ἀπαντῶν προσεφώνησε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι.

Ὁμολογῶν τὸ φρόνημα πάντων τῶν παρόντων ἐστὶν ὅπως ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ ἡμετέρου Γένους ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ λύσει τοῦ ζητήματος ἐκφρασθῇ τῷ Ἀνακτι· ἀλλὰ τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶ, ἀντιπροσωπεύων τὸ φρόνημα ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ὁ μόνος κατὰλληλος πρὸς διατύπωσιν τοῦ τρόπου, δι' οὗ ἐκφρασθήσεται ἡ εὐγνωμοσύνη αὕτη τυγχάνει ἡ Ὑ. Θ. Π. Ἡδὲ δηλωθῶς ἀντιπρόσωπος τῆς κοινότητος Γαλατᾶ, τοῦ κέντρου τούτου τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ πόνου, ὅτι ἡ κοινότης αὕτη, ἥτις ἐπὶ 27 ὅλα ἔτη ἀναλλοίωτον διετήρησε τὸ πρὸς τὸ πρόσωπον τῆς Ὑ. Θ. Π. σέβας αὐτῆς, ἀνέθετο ἡμῖν ἵνα ἐκφράσωμεν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην τὴν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν αὐτῆς. Ὁ Γαλατᾶς ἐξετίμησε τὰ χριστιανικά καὶ ἀγαθὰ προσόντα τῆς Ὑ. Θ. Παναγιότητος, πρὸς ἣν ὡς εἰς παλλάδιον τοῦ Γένους νομίζει ὅτι ἔχομεν καθήκον ν' ἀτενίζωμεν. Ὁ Γαλατᾶς ἀνέθετο ἡμῖν, ἵνα ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην αὐτοῦ εὐγνωμοσύνην τοῖς ἀξιότιμοις μέλεσι τοῦ Συμβουλίου σὺν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑ. Θ. Π. διότι διὰ τῆς εὐσταθείας τοῦ χαρακτῆρος τῶν καὶ τῆς διπλωματικῆς αὐτῶν περιείας εἰς αἶσιον ἤγαγον πέρας τὸ ἐπὶ τοσοῦτον ἀπασχολῆσαν τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα ἀκανθώδες ζήτημα. Ἐὰν δ' ἐπιτρέπηταί μοι ἵνα ἐκφράσω καὶ ἀτομικὰς εὐχαριστίας, ταύτας προστίθωμι εἰς τὰς τῆς κοινότητος Γαλατᾶ τοῖς ἀποχωροῦσι μέλεσι, μεθ' ὧν, σκῶν τὴν τιμὴν ὡς σύμβουλος κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος νὰ συνεργασθῶ ἐξετίμησα τὰς πολυτίμους αὐτῶν ὑπηρεσίας πρὸς τὸ Γένος καὶ τὰ πολύτιμα αὐτῶν προσόντα.

Ὡς κατακλειδὰ τῶν τε λεχθέντων καὶ τῶν ἐργασιῶν ἅμα τῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως ὁ Παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐπέειπεν.

Ὁφείλω δι' ὀλίγων ἀπὸ κερδίας πατρικῆς θρηνοῦσης καὶ δαυρομένης ἐπὶ τοῖς, ὡς μὴ ὠφελε, συμβάσι, νὰ εὐχαριστήσω τοὺς προλαλήσαντας, ὧν ἕκαστος ἀπὸ προσώπου τοῦ ὅπερ ἀντεπροσώπευε σωματείου εὐηρεστήθη νὰ ἐκφράσῃ μοι διὰ τοῦ μᾶλλον ζωηροτέρου τρόπου εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἐπιτελείᾳ τοῦ καθήκοντός μου. Μικρὸς καὶ ἐλάχιστος μετὰ τῶν ἀδελφῶν μου πολλὰ ἱκανωτέρων μου, ἐθεώρησα καλὸν τὴν ἔλθειψίν μου νὰ καλύψω διὰ τῆς εἰλικρινοῦς ἐργασίας ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας. Εὐχομαι ταπεινοφρόνως εἰς τὸν Ὑψιστον ὅπως ἕκαστος τῶν ἐνταῦθα παρακαθημένων καὶ τῶν ἀλλαχοῦ ὀρθοδόξων ἐπιτελέσῃ μετ' ἀφοσιώσεως τὸ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καθήκον αὐτοῦ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ Δ. Ε. Μ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Παναγιώτατε δέδοτα,

Συνερχομένης (τῇ αὐρίον κυριακῇ) τῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, ἥτις συνωδᾷ τοῖς Κανονισμοῖς προβήσεται εἰς ἀντικατά-

στασιν τῶν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἀποχωρούντων τεσσάρων λαϊκῶν αὐτοῦ μελῶν, ἦτοι τῶν κκ. Ν. Κοσμᾶ πασχ., Γιάγκο βέη Ἰωαννίδου, Π. Χρυσοῦ καὶ Ἀλεξ. Σινιόσγλου, ἐκτίθησι τοῦτο κατὰ τὸ εἰωθὸς πᾶς κατὰ τὸ λήγον ἔτος διοικητικὰς καὶ δικαστικὰς αὐτοῦ ἐργασίας.

Ἐν πρώτοις δὲ τὸν λόγον περὶ τοῦ καταρτισμοῦ αὐτοῦ ποιούμενον γνωστὸν καθίστησιν ὅτι τοῦτο ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους ὑπαρχόντων μελῶν ἦτοι τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Μιτυλήνης κ. Κυρίλλου, προέδρου, Διδυμοτείχου κ. Φιλαρέτου, Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Κωνσταντίου καὶ Ἡλίουπόλεως κ. Ταρασίου, ὃν ἀποχωρήσαντα, ἄτε ληξάσης τῆς συνοδικῆς αὐτοῦ περιόδου, διεδέξατο ὁ μητροπολίτης Κρήνης κ. Θεόκλητος καὶ τῶν μετὰ ταῦτα, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἐν τῷ μεταξύ ἀποσυρθέντων ἁγίων Μιτυλήνης καὶ Κρήνης, διορισθέντων μητροπολιτῶν Χίου κ. Κωνσταντίνου καὶ Γάνου καὶ Χώρας κ. Κωνσταντίνου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἁγίου Διδυμοτείχου, ἐκ τῶν ὡς ἄνωθεν ἐξονομασθέντων καὶ ἤδη ἀποχωρησάντων κυρίων καὶ ἐκ τῶν κανονικῶς πέρυσιν ἐκλεγέντων κκ. Ἀριστείδου Κυριακοῦ, Κ. Ταχιντζή, Μ. Πορτοκάλου καὶ Ἀγγ. Ἰωαννίδου, ὥστε κατὰ τὴν λήξιν τοῦ παρόντος ἔτους τὸ Συμβούλιον ἐν ἀνακεφαλαιώσει ἀποτελεῖται ἐκ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Διδυμοτείχου κ. Φιλαρέτου, προέδρου, Χίου κ. Κωνσταντίνου, Γάνου καὶ Χώρας κ. Κωνσταντίνου καὶ Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Κωνσταντίου, καὶ ἐκ τῶν κκ. Ν. Κοσμᾶ πασχ., Γιάγκο βέη Ἰωαννίδου, Π. Χρυσοῦ, Ἀλ. Σινιόσγλου, Α. Κυριακοῦ, Κ. Ταχιντζή, Μ. Πορτοκάλου καὶ Ἀγγ. Ἰωαννίδου.

Ἀρχόμενον δ' ἐφεξῆς ἐκ τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ, αἵτινες καθ' ἅπαν τὸ διαρρεῦσαν τοῦτο χρονικὸν διάστημα συνεκροτήθησαν, δηλοῖ ὅτι αὗται ἐν συνόλῳ ἀνῆλθον εἰς ἑκατὸν, ἐξ ὧν τριάκοντα μὲν καὶ πέντε ἐγένοντο διοικητικαί, τριάκοντα ἐννέα δικαστικαί καὶ εἴκοσι ἐξ κοινὰ μετὰ τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου.

Μολοντί δὲ ἕνεκα τῆς ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐκ τοῦ Συμβουλίου ἀποχωρήσεως δύο ἐκ τῶν κληρικῶν αὐτοῦ μελῶν καὶ τῆς μὴ ἀμέσου, δι' ἀνωτέρους λόγους, ἀναπληρώσεως αὐτῶν, καὶ ἐκ κωλυμάτων, ἅπερ προήρχοντο ἐκ τῶν ἐν τῷ μεταξύ ἀπουσιῶν ἐνίων τῶν λαϊκῶν αὐτοῦ μελῶν, ἡ ἀπαρτία τοῦ Συμβουλίου ἐν ἐπτὰ συνεδρίασι δὲν ἐπετεύχθη καὶ ἐπομένως ἐματαιώθησαν αὗται, πλην, ἐννοεῖται, ἐτέρων τινῶν εὐαρίθμων, καθ' ὧς ἕνεκα συμπεσουσῶν ἑορτῶν, ἐπηκολούθησεν ἀργία, οὐχ ἥττον ὁ ἀριθμὸς τῶν τοῦ παρόντος ἔτους συνεδριῶν αὐτοῦ ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τοῦ παρελθόντος, ἀνεληθούσας εἰς ὀγδοήκοντα καὶ ἐπτὰ, πλεονάζει κατὰ δέκα καὶ τρεῖς, τοῦτο δὲ τὸ πλεόνασμα προκύπτει ἐκ τῆς συχνότερας τοῦ Συμβουλίου συνεργασίας μετὰ τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, καθ' ἣν ἐδέησεν ἵνα συγκροτήσῃ μετ' αὐτοῦ εἴκοσι καὶ ἐξ ὅλας συνεδριάσεις ἦτοι δεκαπέντε ἐπὶ πλέον τῶν τοῦ παρελθόντος. Ἡ ματαίωσις αὕτη τῶν ὡς ἄνω ἐπτὰ αὐτοῦ συνεδριῶν, ἥτις ἐγένετο ἐν ἡμέραις τῆς διοικητικῆς αὐτοῦ ἐργασίας, προσέτι δὲ καὶ ἡ συγκρότησις τῶν κοινῶν αὐτοῦ ἐπισήμων εἴτε ἀκαδημαϊκῶν μετὰ τῆς Ἱ. Συνόδου συνεδριῶν κατὰ τετάρτας καὶ παρασκευάς, ἐν ὀλίγαις ἐκ τῶν ὁποίων κατάρθου νὰ κερδίσῃ ἔστω καὶ μίαν ὥραν χρόνον, δι' ἐθέτεται ὑπὲρ τῆς τακτικῆς αὐτοῦ ἐργασίας, κατ' οὐδὲν ἐκώλυσαν τὸ Συμβούλιον ὅπως ἀγάγῃ εἰς πέρας καὶ προβῇ εἰς ἐκτέλεσιν πλείστων ὧσων ἀποφάσεων διοικητικῆς φύ-

σεως ἐν ἱκαναῖς συνεδρίαις κατορθώσαν νὰ ἐξαντλήσῃ τέλος τὴν ἡμερησίαν αὐτοῦ διάταξιν.

Καὶ περὶ μὲν τοῦ συνόλου τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος παραπεμφθεισῶν εἰς τὸ Συμβούλιον ἐξ ἑκάστου εἵδους ὑποθέσεων, δικαστικῶν δηλονότι καὶ διοικητικῶν προκειμένων, πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἐκλογικὰ, ὧν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ὑπῆρξαν πολυάριθμα, αὗται ἀνῆλθον εἰς τὸν ἀριθμὸν 386 μὴ συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐταῖς τῶν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μεινασῶν ἐκκρεμῶν 20 δικαστικῶν καὶ 95 διοικητικῶν.

Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὰς δικαστικὰς ὑποθέσεις, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους ὑπὸ συζήτησιν ἐνώπιον αὐτοῦ διατελουσῶν, ἐν αἷς δὲν συγκαταλέγονται καὶ αἱ ἐκ προγενεστέρων ἔτων εἰσαχθεῖσαι καὶ δι' ἑνὰ ἢ ἄλλον λόγον μὴ εὐρισχόμεναι ἐγγεγραμμέναι ἐν τῷ δικαστικῷ δελτίῳ, καθ' ἅπαν τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα παρεπέμφθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ ἔτεραι 46, ἐξ ὧν 12 πρωτοδίκως καὶ 34 κατ' ἔφεσιν. Ἐκ τούτων δὲ καὶ ἐκ τῶν προηγουμένων ἐθεωρήθησαν καὶ εἰς πέρας ἤχθησαν μόνον εἴκοσι καὶ ὀκτὼ, διὰ τοὺς ὡς ἄνω ἐκτεθέντας λόγους, συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐταῖς καὶ τῶν προηγουμένων ἐκδοθεισῶν καὶ εἴτα κατ' ἀνακοπὴν ἢ ἀναψηλάφησιν αὐθις ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσαχθεισῶν, ἱσάριθμοι δὲ ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις· ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν, μένουσιν εἰσέτι 4 ὑπὸ διάσκεψιν, ὑπὸ συζήτησιν δὲ περὶ τὰς 18, μὴ συμπεριλαμβανομένων ἐν αὐταῖς ἐκείνων, ὧν εἰσέτι οὐκ ἀπεστάλησαν τὰ ἐπιδοτήρια, ἄλλων διαγραφείσων ἐκ τοῦ πινακίου λόγῳ συμβιβασμοῦ. ἢ μὴ προσελεύσεως τῶν διαδίκων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν, καὶ ἑτέρων μενουσῶν ἀνεργήτων ὀλιγοῦς τῶν ἐνδιαφερομένων.

Προκειμένου δὲ περὶ τῶν διοικητικῶν ὑποθέσεων, μολονότι πᾶσα κατεβλήθη δυνατὴ προσπάθεια πρὸς ἐξάντησιν αὐτῶν οὕτως ὥστε τὸ ἐπόμενον ἔτος νὰ ᾖ ἀπῆλλαγμένον παλαιῶν ὑποχρεώσεων, ἐν τούτοις ἀπέβη τοῦτο ἀνεφικτόν, διότι πολλὰ τῶν ὑποθέσεων τούτων ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν τὸ πλεῖστον ἀπερρόφων τοῦ χρόνου καὶ πρὸ πάντων, διότι ἐν οὐκ ὀλίγαις τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον ἀπασχολήθη εἰς ζητήματα ἀφορῶντα τὰς ἐν ταῖς ἐνορίαις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς διεξαχθείσας ἐκλογὰς τῶν κοινοτικῶν αὐτῶν ἀρχῶν, καθ' ἃς οὐκ ἔλειψαν, ὡς συνήθως, αἱ ἐγκλήσεις καὶ ἀντεγκλήσεις τῶν ἐνοριτῶν, αἱ ἀλλεπάλληλοι παραιτήσεις καὶ ἀντικαταστάσεις τῶν εἴτε ὡς ἐφόρων εἴτε ὡς ἐπιτρόπων ἐν τισιν ἐνορίαις ἐκλεγέντων, ἅπερ ὅσον ἀπλᾶ καθ' ἑαυτὰ καὶ ἐν πολλῷ ἐλάσσονι σχετικῶς ἀριθμῷ ἢ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, ἀπασχολοῦν οὐκ ὀλίγον χρόνον, ὃν τελεσφορώτερον ἢ δύνατο τὸ Συμβούλιον νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ ἑτέρων ἔτι μᾶλλον σπουδαιοτέρων ὑποθέσεων καὶ ζητημάτων.

Μεθ' ὅλα ὅμως ταῦτα, οὐ μόνον τὰς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος αὐτῷ κληροδοτηθείσας 95, ἀλλὰ καὶ τὰς πλείστας τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος διαβιβασθεισῶν εἰς αὐτὸ 340 παντοίας ὕλης ὑποθέσεων ὀριστικῶς ἐπεράτωσεν, ὀλιγίστας μόνον σχετικῶς πρὸς τὸ σύνολον τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ἧτοι περὶ τὰς 30 περίπου καταλιπὼν μεταβιβαστέας εἰς τὸ ἐπίον.

Ἐπὶ τούτοις εἰδικώτερον τὸ Συμβούλιον τὸν λόγον ποιούμενον καὶ περὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου συνεργασίας αὐτοῦ, εὐκαιρον ἡγεῖται ἵνα ἰδιαιτέρην ὁλως ποιήσῃται μνείαν ὅτι μετὰ τῶν πολλαπλῶν καὶ σπουδαίων ὑποθέσεων, ἃς ἐν τῷ δικαστικῷ τούτῳ διεξήγαγον τὰ Δύο Σώματα, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς σοβαρότητος τῶν καιρικῶν περιστάσεων καὶ τῆς ἐκ τούτου ἀπαιτουμένης συνεπὺς ἰδιαζούσης

μερίμνης τῆς Ἐκκλησίας, ἐνησχολήθησαν ἐφ' ἱκανὸν ταῦτα καὶ ἐπὶ τοῦ, ὡς μὴ ὄφελεν ἀναφύεντος γνωστοῦ ἐσωτερικοῦ ζητήματος, ὅπερ ἐναγωνίον ἐκράτησεν ἐπὶ ἐξάμηνον περίπου τὸ ὁρθόδοξον πλήρωμα. καὶ ὅπερ αἴσιον εἴληψε τὸ πέρας, τῇ αὐτοκρατορικῇ μερίμνῃ τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἀνακτος, ὅστις ἐννοεῖ καὶ θέλει ὅπως τὸ γόητρον τοῦ Πατριαρχείου, ὡς ἀνωτάτου κέντρου τοῦ πιστοῦ τῶν ρωμαίων Γένους, ἵσταται εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ περιωπὴν, ὃ δὲ πατριάρχης, ὡς ἀνώτατος αὐτοῦ ἀρχηγός, ἀνεπηρέαστως ἐκτελῇ τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καθήκοντα, συνωδὰ τοῖς θεσμίσις τῆς Ἐκκλησίας, ἅπερ ἦ τε Α. Α. Μεγαλειότης καὶ οἱ προκάτοχοι Αὐτοῦ ἀείποτε ἐσεβάσθησαν.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Πατριαρχείου θέσιν, περὶ ἧς ἐξ ἴσου κατὰ τοὺς Κανονισμοὺς ὀφείλει ἀρμοδίως μεριμνᾶν, τὸ Συμβούλιον ἐγκαίρως, καθ' ἃ καὶ πέρυσιν, προσέβη δι' εἰδικῆς ἐκ μελῶν αὐτοῦ ἐπιτροπῆς εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ, ὅστις ἐπιψηφισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν, τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν εὐρισκόμενων ἐν ἰσοζυγίῳ.

Οὐχ ἥττον ὅμως τὸ Συμβούλιον ἀποβλέπον εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῶν πόρων τοῦ ταμείου, δι' ὧν τοῦτο οὐ μόνον θὰ ἀνταποκρίνηται πρὸς τὰς τακτικὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις, ἀλλὰ θὰ ἐπιτρέπῃ νὰ προσέρχεται τὸ Πατριαρχεῖον ὡς ἔχει τὸ καθήκον, ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ, ἐπικούρον καὶ εἰς ἄλλας ἐκτάκτους ἐθνικὰς ἀνάγκας, ἱκανὰ ἔλαβε μέτρα, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ἔχει δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ φέρῃ τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα· τοιαῦτα δὲ εἶναι ἡ ἐξίσωσις τοῦ καταβαλλομένου δικαιώματος καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς διαθήκας οἰονδήποτε καὶ ἢ τὸ καταλιπόμενον ὑπὸ τοῦ διαθέτου ποσόν, ἢ γενίκευσις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μέτρου τῶν συνδρομῶν παρ' ἀπάσαις ταῖς ἐν τοῖς ἐπαρχίαις ἱεραῖς ἐκκλησίαις, ὧν ἐλάχισται μόνον μέχρι τοῦδε ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν ἱεράν αὐτῶν ταύτην ὑποχρέωσιν κτλ.

Ταῦτα, Παναγιώτατε δέσποτα, ἐν περιλήψει καὶ κεφαλαιώδως εἰρημένα τὰ ἀφορῶντα τὴν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐργασίαν τοῦ Συμβουλίου, ὅπερ φέρον εἰς γνῶσιν Αὐτῆς τε καὶ τῆς ἐντίμου ἐκλογικῆς Συνελεύσεως ἐπικαλεῖται τὰς θεοδέκτους Αὐτῆς εὐχὰς καὶ διατελεῖ μετὰ σεβασμοῦ ἀπείρου

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 26 μαρτίου 1905,

Διὰ τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον

ὁ πρόεδρος αὐτοῦ

† ὁ Διδυμοτέχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΙΚΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΑ

Ἐξεδόθησαν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησιαστ. Ἀληθείας» τινὰ τῶν ἀποσταλέντων πρὸς τὴν Α. Θ. Π. συγχαρητικῶν τηλεγραφημάτων ἐπὶ τῇ ὀριστικῇ μὲν λήξει τοῦ συνταράξαντος τὴν Ἐκκλησίαν κλυδωνίου, ἀνακοινώσῃ δὲ τοῦ ὑπουργικοῦ τεσκερῆ, κατὰ συνέπειαν αὐτοκρατορικοῦ ὑψηλοῦ ἱραδὲ, ἀναγνώριζοντος τὴν ἀνεπηρέαστον κανονικὴν αὐτοδιοίκησιν καὶ λειτουργίαν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀγαλλίασις τῶν ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας ὀρθοδόξων ἐν πολλαῖς ἐπιστολαῖς τεκμηριοῦται, ὥς καὶ σεβασμ. μητροπολίται καὶ κοινότητες καὶ σωματεῖα ἀποστέλλουσι πρὸς τὴν Α. Θ. Π. κοινὴν Αὐτῇ τε καὶ τοῖς σεβασμ. συνοδικοῖς καὶ τοῖς ἐριτίμοις συμβούλοις ἐκφράζοντες εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ ἐμμονῇ εἰς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Ἐκδίδοντες τὰ συγχαρητικά τηλεγραφήματα καὶ τὰ τῶν ὁμογενῶν κοινοτήτων γράμματα τὰ φέροντα καὶ τὴν κύρωσιν τοῦ κατὰ τόπον μητροπολίτου, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, σημειοῦμεν ἐκ καθήκοντος ὅτι καὶ οἱ μητροπολίται Μεθύμνης κ. Στέφανος καὶ Βάρνης κ. Πολύκαρπος βεβαιοῦσι τὴν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν χαρὰν τῶν ὀρθοδόξων, εὐγνωμονούντων μὲν τῷ μεγαλειοτάτῳ ἡμῶν Ἀνακτι, συγχαιρόντων δὲ τῷ τε παναγιωτάτῳ πατριάρχῃ καὶ τοῖς εἰλικρινῶς αὐτῷ συνεργαζομένοις. Ἐκ Μιτυλήνης οὕτω καὶ Βάρνης, Καδάρνης, Βαλτσικίου καὶ Δοβρετσίου, ἐκ Σερβῶν καὶ Προύσης συγχαρητικά ἰδιωτῶν γράμματα, ἐκ Μανσούρας τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ Μόσχας ἀγγέλλουσιν οὐ μόνον τὴν κοινὴν εὐχαρίστησιν πάντων τῶν ὀρθοδόξων, ὁμογενῶν τε καὶ μὴ, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ τῆς διοικούσης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς φρόνημα, διαρκῶς ἀμετάπτωτον διατελέσαν.

Τὰ κοινοτικά γράμματά εἰσι ταῦτα:

Παναγιώτατε καὶ θεοφρόνῳτε δέσποτα,

Ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ καὶ πεφωτισμένῃ λύσει, ἣν ἡ σεβαστὴ ἡμῶν αὐτοκρατ. Κυβέρνησις, ἱκανοποιῶσα τοὺς δικαίους πόθους σύμπαντος τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, ἠυδόκησε νὰ προσδώσῃ εἰς τὸ ἀπό τινος, ὡς μὴ ὦφελε, ἀνκφέν πατριαρχικὸν ζήτημα, καὶ τῇ εὐσταθεῖ καὶ ἄγαν φιλογενεῖ στάσει, ἣν ἡ Ὑμ. τιμημένη καὶ σεπτὴ κορυφή, ἐν τῇ πρὸς περιφρούρησιν τῶν τιμαλφῶν συμφερόντων τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐγνωσμένη Αὐτῆς φιλογενεῖ καὶ περινοίᾳ, ἐπὶ τοῦ προκειμένου πολυδαίδαλου ζητήματος ἐτήρησε, προηγόμενοι μετὰ σεβασμοῦ βαθυτάτου καὶ χαρᾶς ἀνεκκαλήτου διερμηνεύσαι Αὐτῇ τὰ τεκρινὰ ἡμῶν συγχαρητήρια, καθικετεύμεν Αὐτὴν ὅπως ἀγαθυνομένη καὶ αὖθις ἀποδεχθῇ τὴν διαβεβῶσιν τῆς πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον Αὐτῆς ἀμειώτου καὶ ἀκραδάντου ἡμῶν πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως, καὶ τὰς διαπύρους εὐχὰς, ὥς πρὸς τὸν Ὑψίστον ἀποτείνομεν ὑπὲρ ἀμεταπτώτου ὑγιείας καὶ ἰσοβίου διατηρήσεως Αὐτῆς ἐπὶ τοῦ κλεινοῦ οἴκου μενι-

κοῦ Θρόνου, ὃν τοσοῦτον ἐπαξίως κοσμεῖ καὶ ἀγλαΐζει, πρὸς δόξαν καὶ εὐκλειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἀφωσιωμένου Αὐτῇ Γένους ἡμῶν.

Ἐπὶ τούτοις δὲ πανευλαβῶς τὴν παναγίαν Αὐτῆς δεξιὰν κατὰσπᾶζόμενοι καὶ τὰς θεοπειθεῖς Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἀπεκδεχόμενοι ὑποδιατελοῦμεν

Ἐν Πανόρμῳ τῇ 20 μαρτίου 1905

τῆς προσκυνητῆς ἡμῖν Α. Θ. Παναγιότητος, τέκνα πειθήνια.

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ προεδρεύοντος ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου καὶ τῆς δημογεροντίας καὶ ἡ σφραγὶς αὐτῆς).

Παναγιώτατε δέσποτα,

Οἱ βαθυσεδάστως ὑποκινούμενοι μετ' ἀφάτου χαρᾶς ἐνωτισθέντες τὴν αἰσίαν λύσιν τοῦ τὴν μητέραν Ἐκκλησίαν ἐπ' ἀρετὸν, ὡς μὴ ὦφελε, διαταρᾶντος ζητήματος καθυποβάλλομεν ἐπὶ τούτῳ τὸν βαθύτατον σεβασμὸν καὶ τὴν ἄκραν ἡμῶν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τῆς Ὑμ. θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς ἡμῖν Παναγιότητος, δεόμενοι τοῦ Ὑψίστου ὅπως διατηρῇ Αὐτὴν ἐσκεῖ ἐπὶ τὸν κλεινὸν ἀποστολικὸν καὶ οἰκουμενικὸν θρόνον, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν καὶ ἀπάσης τῆς κοινότητος Αὐτῇ τε καὶ τοῖς περὶ Αὐτὴν δύο διοικητικοῖς τῆς Ἐκκλησίας Σώμασιν ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ λύσει τοῦ ζητήματος.

Ἡ ἀνυποκρίτου χαρᾶς τὴν καρδίαν ἡμῶν πληρώσασα τοιαύτη λύσις, ὀφειλομένη εἰς τὴν πατρικὴν μέριμναν τῆς Α. Α. Μ. τοῦ τρισεδέστου καὶ φιλόλου ἡμῶν ἀνακτος Σουλτάν Ἀβδούλ Χαμίτ Χάν, αὐθέντου ἡμῶν, δικαίως ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν πρὸς τὸ σεπτὸν Αὐτοῦ πρόσωπον βαθυτάτην ἡμῶν εὐγνωμοσύνην καὶ ἐγκάρδιον πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν, νὰ δεηθῶμεν δὲ τοῦ Ὑψίστου ὅπως διαφυλάττῃ τὴν Α. Α. Μ. ἐσκεῖ ὑγιᾶ καὶ μακροημερεύοντα ἐπὶ τοῦ ἐνδόξου καὶ κραταιοῦ τῶν Ὁσμανιδῶν θρόνου πρὸς χαρὰν καὶ εὐκλειαν τῶν πιστῶν Αὐτῆς ὑπηκόων.

Ἐπὶ τούτοις ἐξαιτούμενοι τὰς θεοπειθεῖς Αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας καὶ τὴν παναγίαν Αὐτῆς δεξιὰν κατὰσπᾶζόμενοι διατελοῦμεν τῆς Ὑμετ. θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς ἡμῖν Παναγιότητος,

τέκνα ἐν Κυρίῳ πειθήνια
καὶ ὅλως ἀφωσιωμένα

Ἐν Κετυαίῳ, τῇ 25 μαρτίου 1905.

(ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ μητροπολίτου Ἀγκύρας καὶ Κοτυαίου κ. Σωφρονίου καὶ τῶν δημογερόντων).

Παναγιώτατε δέσποτα,

Μετὰ χάριτος πληροφορούμενοι τὴν ἐπινεύσει τῆς Α. Α. Μ. τοῦ φιλολάου ἡμῶν Ἀνακτος, ἐπελθοῦσαν λύσιν τοῦ πρό μηνῶν, κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος, συνταράξαντος τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν καὶ τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα ἀνικροῦ ζήτηματος, σπεύδμεν ὅπως ἐκφράσωμεν κλῆρος καὶ λαὸς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας τῇ Ὑμ. θεοφρουρήτῳ Παναγιότητι τὴν χάριν ἡμῶν καὶ δεηθῶμεν τοῦ Ὑψίστου, ὅπως τὴν μὲν μητέρα Ἐκκλησίαν διατηρῇ ἐς αἰὶ ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον, τὴν δὲ Ὑμετ. σεπτὴν Παναγιότητα ὑγιαῖ καὶ ἀκλόνητον ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου πρὸς χάριν παντός τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου καὶ λαοῦ καὶ ἰδίᾳ ἡμῶν τῶν εὐσεβέστατος ὑπογραφομένων καὶ ἐς αἰὶ εὐγνωμονούντων καὶ ἀφωσιωμένων Αὐτῇ.

Ἐν Ραιδεστῷ, τῇ 28 μαρτίου 1905.

Τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος

ταπεινὸς ἐν Κυρίῳ ἀδελφός

καὶ ὅλως πρόθυμος

(ἐπὶ αἰὶ ὑπογραφαὶ τοῦ μητροπολίτου Ἡρακλείας καὶ Ραιδεστοῦ κ. Γρηγορίου, τῶν δημογερόντων καὶ τῶν ἐφόρων).

Σουφλὶ, 22 μαρτίου, 9 π. μ.

Συγχαίρομεν Ὑμ. Θ. Παναγιότητι ἐπὶ αἰσίᾳ λύσει ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος.

ΕΦΟΡΙΑ—ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ.

Διδυμότειχον, 24 μαρτίου. (δι' Ἀδριανουπόλεως).

Ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ λύσει τοῦ ζητήματος συγχαρητήρια ὑποβάλλομεν τῇ Ὑμ. Παναγιότητι καὶ ἀπεκδεχόμεθα τὰς πατρικὰς Αὐτῆς εὐχάς.

ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ—ΕΦΟΡΙΑ.

Χίος, 28 μαρτίου, 10 ὥρα π. μ.

Βεβαιωθέντες ἤδη ὀριστικὴν λύσιν ζητήματος ὑποβάλλομεν ταπεινῶς θερμὰ συγχαρητήρια.

Πρωτοδύκελλος ΚΥΡΙΑΛΟΣ

ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ—ΕΦΟΡΙΑ.

(Διὰ Τραπεζοῦντος) μαρτίου 26, ὥρα 6, 30' ἐσπέρας.

Ἐπὶ συντελεσθείσῃ ποθεινῇ εἰρήνῃ Ἐκκλησίας ὑποβάλλω ταπεινῶς Ὑμ. Θ. Παναγιότητι, ἀγίοις Συνοδικοῖς, ἐντίμοις Συμβούλοις συγχαρητήρια ἐγκαρδιώτατα εὐαγγέλια Γένους ὁλοκλήρου.

Ροδοπόλεως ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ.

Ἀδριανούπολις 1 Ἀπριλίου, 3 ἐσπέρας

Μαθόντες ἐξ ἐφημερίδων αἰσίαν λύσιν ζητήματος, ὑποβάλ-

λομεν θερμώτατα συγχαρητήρια, δεόμενοι Ὑψίστου σπερῶσαι ἐπὶ μήκιστον Ὑμετέραν Παναγιότητα ἐπὶ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Ἀδριανουπόλεως ΚΥΡΙΑΛΟΣ. ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ

Διευνύθη διὰ τοῦ Μ. πρωτοσυγγέλλου καταλλήλως τοῖς πανιερωτ. μητροπολίταις τέως μέλεσι τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ἀφ' ἧς, οἰκεία βουλῇ, ἀπῆλθον μὴ θελήσαντες νὰ ἐπανεέλθωσι, δεκάκις προσκληθέντες, ὑπὸ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῶν περὶ Αὐτὴν σεβασμιωτάτων συνοδικῶν καὶ ἐντιμοτάτων συμβούλων, ὅτι παρακελεύονται καὶ προτρέπονται φιλαδέλφως ἵνα τὰ πρὸς τὴν ὁδοιπορίαν αὐτῶν χρειώδη παρασκευάζοντες ἀπέλθωσιν εἰς τὴν οἰκείαν ἑκάστος παροικίαν. Συνωδὰ δὲ τῷ πατριαρχικῷ τούτῳ μνημύματι οἱ σεβάσμιοι ἀρχιερεῖς, ζητήσαντες καὶ λαβόντες τὴν πρὸς τοῦτο πατριαρχικὴν ἀδειαν, προσῆλθον εἰς ἀποχαιρετιστήριον ἐπίσκεψιν τῆς Α. Θ. Π. μεθ' ἧς ἀντήλλαξαν λόγους τῇ περιστάσει προσφύρους, ἐπαθήσαντες καὶ ἐγγραφόν τι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Κανονικαὶ ψῆφοι. Τῇ πέμπτῃ (31 λήξαντος) ἐγένοντο ἐν τῷ πατριαρχ. ναφ αἱ κανονικαὶ ψῆφοι πρὸς ἐκλογὴν μητροπολ. Ἰμβρου, Ἐκ τῶν τριῶν τεθέντων ὑποψηφίων, τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Μογλενῶν κ. Ἰωαννικίου, τοῦ θεοφιλ. ἐπισκόπου Ροδοστόλου κ. Ἀνθίμου καὶ τοῦ πανοσ. ἀρχιεμ. δρίτου κ. Φωτίου, προΐσταμένου τῆς ἐν Βρασσοῦ ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος, προεκρίθη ὁ πρῶτος, ἀπὸ ἐνδεκαετίας καλῶς διοικήσας τὴν ἐπαρχίαν Μογλενῶν. Ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ἰμβρου νύχαρίστησε τῇ Ἐκκλησίᾳ τηλεγραφικῶς.

—Διὰ τὴν χρεύσασαν οὕτω μητρόπολιν Μογλενῶν ἐκ τῶν τεθέντων τριῶν ὑποψηφίων, τῶν θεοφιλ. ἐπισκόπων Ροδοστόλου κ. Ἀνθίμου, Τρωάδος κ. Τιμοθέου καὶ τοῦ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Μελετίου Λουκάκη, προεδιβάσθη προκριθεὶς ὁ πρῶτος, ὅς ἐπὶ πενταετίαν διαμείνας ἐν Σαράντα Ἐκκλησίαις ἐφέιλκυσε τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν κατοίκων. Ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μογλενῶν θερμῶς νύχαρίστησε διὰ τηλεγραφήματος τῇ Ἐκκλησίᾳ, καθὼς καὶ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἀδριανουπόλεως.

Μητρόπολις Βερροίας. — Τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Κωνσταντῷ ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐχορήγησε, κατ' αἰτησιν αὐτοῦ, τὴν κανονικὴν ἄδειαν ἵνα μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ἔλθῃ εἰς βασιλεύουσαν.

Μητρόπολις Καστορίας. — Ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἐπληροφορήθημεν ὅτι περὶ τὰ μέσα μαρτίου ἐπεσκέψαντο τὴν ἱερὰν μητρόπολιν Καστορίας οἱ πανιερ. μητροπολίται Σισανίου κ. Σεραφείμ καὶ Γρεβενῶν κ. Ἀγαθάγγελος, ἐπανελθόντες αἰσίως ὑγιεῖς εἰς τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν.

Κανονικὴ ἄδεια. — Εἰς τὸν πανιερ. μητροπολίτην Ἐλασσῶνος καὶ Δομενίκου κ. Πολύκαρπον ἐχορηγήθη, κατ' ἰδίαν αἰτησιν, συνοδικῶς ἡ κανονικὴ ἄδεια πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἱερῶν σταυροπηγιακῶν μονῶν Πέτρας καὶ Κανάλων, γνωστοποιουμένης ὑπ' αὐτοῦ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης καὶ τῷ ἐλόπῃ τῶν μονῶν τούτων θεοφιλ. ἐπισκόπῳ Κίτρους.

Νέα μονή. — Ἡγούμενος τῆς ἐν Χίῳ Νέας Μονῆς ἐξελέγη διὰ μίαν διετίαν ὁ πανοσ. κ. Θεοδόσιος Λουφάκης, σύμβουλοι δὲ οἱ ὁσιώτατοι πατέρες αὐτῆς Νικηφόρος Καλλιαγκὰς προηγούμενος καὶ Μακάριος μοναχός. Αἱ ἐκλογαὶ αὗται ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Εὐσεβὲς κληροδότιμα. — Ἐγνώσθη τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι ὁ ἐν Σμύρνῃ διαμένων ἐντιμότητος κ. Βασίλειος Ἀμπατζόγλους διὰ τῆς ἐσχάτως συνταχθείσης διαθήκης αὐτοῦ ἔγνω νὰ κληροδοτήσῃ μέρος ἱκανὸν τῆς ὑπὸ Θεοῦ δωρηθείσης αὐτῷ περιουσίας ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς σταυροπηγιακῆς καὶ πατριαρχικῆς ἐν Καισαρείᾳ μονῆς τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐπήνεσε τὴν εὐσεβῆ ταύτην πράξιν καὶ διὰ καταλλήλου γράμματος ἐξεφράσθη τῷ κ. Ἀμπατζόγλου ἡ εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας.

Πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ χοροστάσια. — Χθὲς, ἐν τῷ πατριαρχ. ναῷ συνεχοροστάτησαν τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἴκουμέν. πατριάρχῃ κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου οἱ σεβασμ. συνοδικοί. Τὰς τέσσαρας στάσεις τῶν οἰκῶν ἀνέγνωσαν μετὰ τὴν Α. Θ. Π. οἱ σεβασμ. μητροπολίται Κυζίκου, Τραπεζοῦντος καὶ Διδυμοτείχου, ἐν μέσῳ πυκνοτάτης συρροῆς εὐσεβῶν.

Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ. — Ἡ περὶ ζητήματα καὶ εἰδήσεις εἰς τὴν ἐκκλησ. ἡμῶν μουσικὴν ἀναφερόμενα ἐνδιατρίβουσα ἐφημερὶς «Φόρμιγξ», περὶ ἧς ἐδόθη ἡμῖν ἄλλοτε ἀφορμὴ νὰ

γράψωμεν. ἐπανελάβεν ἀπὸ τῆς 15 μαρτίου λήξαντος τὴν ἐκδοσιν αὐτῆς, ἐπὶ βραχὺν χρόνον διακοπεῖσαν. Διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχισυντάκτου αὐτῆς κ. Ἰω. Θ. Τσώκλη, ἐποπτεύεται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπείας, καθ' ἃ πρὸ μηνὸς ἡγγείλαμεν. Ἐλπίζωμεν ὅτι θέλει χρησιμεύσει καλὸν ὄργανον διαδόσεως ὑγιῶν μὲν γνώσεων καὶ θεωριῶν ὡς πρὸς τὸ ὑπ' αὐτῆς σκοπούμενον ἔργον, ἀκριβοῦς δ' ἀντιλήψεως τῶν γνωμῶν, ἃς παράγει λιπαρὰ μελέτη τῶν ζητημάτων καὶ τῶν δοκίμων πηγῶν, οὐχὶ δὲ παραδόσεων ἀσυστάτων μὴ δυναμένων νὰ συντελέσωσιν ἢ εἰς πλήρωσιν βιβλίου, ἄνευ κύρους, εἰρμοῦ καὶ μεθόδου. Ἀπὸ τῆς «Φόρμιγος» ἀναμένομεν νὰ μανθάνωμεν καὶ πᾶν ὅπερ ἐν Ἑλλάδι γίνεται ὑπὲρ τῆς πατρῴου ἡμῶν μουσικῆς, ὑπὲρ ἧς τοσαύτην ἐπιδεικνύουσι κηδὼν ὅ τε σεβασμ. μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόκλητος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἐργαζόμενοι μετὰ ζήλου πανιερ. ἀρχιερεῖς, οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἱερὰν Σύνοδον τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Πατριαρχικὸς ναός. — Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ πατριαρχ. ναοῦ προσετέθησαν οἱ ἀξιότιμοι κκ. Κωνστ. Χατζῆ Ἰωάννου, Στ. Χ' Ἀθανασίου Ζεπερόγλους καὶ Μιλτ. Χρηστίδης, οἷς ἀνηγγέλθη διὰ πατριαρχ. πιπτακίων ὁ διορισμός.

Μοναστηριακὴ ἐπιτροπὴ. — Ὑπεβλήθησαν ἐσχάτως εἰς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐκ τοῦ γραφείου τῆς ἐπιτροπῆς κατ' ἐντολὴν μία γνωμοδοτικὴ ἐκθεσις περὶ ἐπισκευῶν προκαλουμένων ἐν τῇ θεομητορικῇ μονῇ τῆς Φανερωμένης· δύο δὲ ἕτεραι πληροφορητικαὶ, ἀποβλέπουσαι ἢ μὲν εἰς χρηματικὰς ἀξιώσεις τοῦ τέως ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου ἐν Δεμεράδαις, ἢ δ' ἐξ ἄλλου εἰς ζήτημα τάξεως σχετιζόμενον πρὸς τὴν τῆς Παναγίας τῶν Κανάλων. Οὕτω ἐξακολουθοῦσιν εἰσαγόμεναι ἐν τῷ γραφείῳ παντοῖαι αἰτήσεις σταυροπηγιῶν πρὸς ἐξέτασιν διὰ τὰ περαιτέρω. Κτηματολογικὰ ἐν τῷ μεταξύ διαγράμματα ἐπεμψαν αἱ τῶν Ταξιαρχῶν Γκούρας καὶ τῆς Θεοτόκου Μολυβδοσκεπάστου, πίνακας δὲ διαχειρίσεων ἢ τε τοῦ ἀγ. Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ καὶ ἢ τοῦ ἀγ. Νικολάου τῶν Μύρων.

Σωματεῖα. — Τῇ κυριακῇ, κατὰ τὴν τακτικὴν τῆς Μεσαιωνολογικῆς Ἑταιρίας συνεδρίαν. γενομένην ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κοινοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ νέου προέδρου σεβασμ. μητροπολίτου Γάνου καὶ Χώρας,

εὐχαριστήσαντος ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ, ἐγένετο βραχεῖα τις συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν τακτικῶν ἐταίρων κκ. Χρυσοστόμου προηγουμένου Λαυριώτου (τρίτη καὶ τελευταία) καὶ Ἐλευθ. Ταπεινοῦ, ἀφ' ἧς ἀπέρρευσε τὸ κατὰ τὴν προσεχῇ συνεδρίαν τῆς αὐρίου συζητηθόμενον θέμα: οἷον ἦν τὸ κατὰ τὴν ΙΔ' ἑκατονταετηρίδα παρὰ βυζαντινοῖς ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον, ἕτερον παρὰ τὴν Σύνοδον. Ἐπίσης συζητηθήσεται ὁ θεσμὸς τῶν ἐπιτρόπων καὶ τοποτηρητῶν τῶν ἐπισκόπων ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἑκκλησίᾳ. — Κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς συνεδρίας ὁ πρόεδρος ἐγνωστοποίησεν ἀρθρίδιόν τι τῶν «Ἑκκλησιαστικῶν εἰδήσεων» τῆς Πετροπόλεως, ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς ῥωσικῆς ἀγιωτάτης διοικούσης Συνόδου, μετὰ πολλῆς συμπαθείας ἀφηγούμενον τὰς τελευταίας ἐργασίας τῆς Ἑταιρίας. Τοῦ ἀρθρίδιου τούτου μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἐγνώσθη τὸ περιεχόμενον, τιμῶν τὰ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστήμης αἰσθήματα τῶν γραψάντων.

Προσευχητάριον εἰς τουρκικὴν γλῶσσαν δι' ἑλληνικῶν χαρακτήρων ἐξεδόθη ἄρτι ἐν τῷ πατριαρχικῷ τυπογραφείῳ ἐκτυπωθὲν, εἰς σχῆμα μικρὸν, οἷον τὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκ σελίδων 448. Ἐκτυπωθὲν καὶ πρὸ δεκαοκτὼ σχεδὸν ἐτῶν, κατὰ τὰς διορθώσεις, ἃς ἐπίνεγκεν εἰς αὐτὸ ὁ ἐκ Προκοπίου τῆς Καισαρείας ἀρχιμανδρίτης Παρθένιος καὶ μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐγκρίσιν, ἀνατυποῦται κεκαθαρμένον οἰωνοδῆποτε σφαλμάτων, φέρον καὶ προσηρητημένα πασχάλια μέχρι τοῦ 1932 ἔτους. Χάριν τῶν μὴ λαλούντων τὴν ἑλληνικὴν μικρασιατῶν παρασκευασθὲν περιέχει πᾶσαν τὴν μεθήμεραν ἀκολουθίαν τὴν ὀρθοδόξως χρήσιμον, τὸ μινολόγιον, τὰ 12 εὐαγγέλια καὶ τὸν ἐπιτάφιον θρῆνον. — Ἀχρὶς οὗ διαδιδομένη διὰ διδασκαλίας καὶ τοῦ φωτὸς τοῦ τύπου καταστῇ πᾶσι καταληπτὴ ἢ λαλουμένη κοινῶς ἑλληνικῇ, βιβλία τοιαῦτα ἀποβαίνουνσι χρησιμώτατα εἰς ἕκασιον ὀρθόδοξον μικρασιάτην· ἥδη δὲ οἱ φιλότιμοι ἐκδίδονται τοῦ Προσευχηταρίου (Ἱμπατετναμὲ) ἀδελφοὶ Καλλίφρονες ὥρισαν μικρὰν τὴν τιμὴν τοῦ βιβλιαρίου, καταστήσαντες προσίτην εἰς πᾶν βαλάντιον.

Ἑκκλησία Ἀλεξανδρείας.

Ὁφφίκια. — Ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου πάπα καὶ πατριάρχου τῆς Ἀλεξανδρείας ἀπενεμήθη

τὸ ὁφφίκιον τοῦ Μ. ρήτορος τοῦ πατριαρχ. τούτου θρόνου τῷ ἐλλογίμῳ κ. Δ. Π. Βενετοκλεῖ, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διδασκαλίας ὑπερικοσιπενταετοῦς ἐν τῇ Τοσιτσεῖ σχολῇ καὶ τῷ Ἀδερωφείῳ γυμνασίῳ Ἀλεξανδρείας, ἣν ἐορτὴν ἐπανηγύρισαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τῇ 19 ἡμέρᾳ μαρτίου, φέρον αὐτῷ δίκαιον εὐγνωμοσύνης ἀποδίδοντες.

Ἑκκλησία Ἱεροσολύμων.

Χειροτονία. — Τῇ κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἐγένετο ἐν τῷ ἱερῷ Κουβουκλίῳ, ἐν ᾧ τελεῖται κατ' ἔθος ἡ λειτουργία τῆς ἡμέρας ταύτης, ὑπὸ τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανοῦ καὶ δύο ἀρχιερέων, ἡ χειροτονία τοῦ προψηφισθέντος κανονικῶς παν. ἀρχιεπισκόπου Φιλαδελφείας κ. Σωφρονίου Καραγεωργάκη. Ὁ νέος ἀρχιεπίσκοπος Φιλαδελφείας, ὅστις θέλει διαμένει ἐν Πτολεμαίδι, στερουμένη ἀρχιερέως, ἐχρημάτισεν ἑξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Κρήτῃ, εἶτα δ' ἐν Ταϊγανίῳ καὶ κατόπιν ἐν Τιβλίδι.

Αἱ τῆς ἐνωσεως τῶν ἐκκλησιῶν βάσεις

ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΡΤΙΦΑΝΗ

Τῶν ὁρθοδ. ἐκκλησιῶν γράμματα

Οὐ πρὸ πολλοῦ ἐξεδόθησαν ἐκ τοῦ πατριαρχικοῦ τυπογραφείου εἰς ἴδιον τεύχος αἱ τῶν Ὀρθόδοξων αὐτοκεφάλων ἐκκλησιῶν ἀπαντήσεις εἰς τὴν περὶ ἐνώσεως τῶν ἐκκλησιῶν ἐγκύκλιον τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου. Ὡς γνωστὸν ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησία ἀπέλυσε τῷ 1902 ἐπιστολὴν πρὸς τὰς ὁμοδόξους ἀδελφὰς ἐκκλησίας περὶ ἄλλων τε πυνθανομένην καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς σχέσεως αὐτῆς καὶ ἐπικοινωνίας πρὸς τὰς δύο μεγάλας τοῦ χριστιανισμοῦ ἀναδενδράδας, τὴν Δυτικὴν καὶ Διαμαρτυρομένην Ἑκκλησίαν καὶ τοὺς ἀπὸ τῆς Ρώμης ἀποσχισθέντας Παλαιοκαθολικούς. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἀπῆντησαν ἥδη αἱ ἐκκλησίαι Ἱεροσολύμων, Ἑλλάδος, Ρωσσίας, Σερβίας, Ρωμανίας καὶ Μαυροβουνίου διὰ τῶν ἐκπροσωποῦσάν αὐτὰς ἀρχῶν, τὰς δὲ ἀπαντήσεις ταύτας μετὰ τῆς ἐπισυνημένης γνώμης τῆς Μεγάλης Ἑκκλησίας περιλαμβάνει

τὸ εἰρημένον τεῦχος, συνοδικῇ ἐκδοθὲν διαγνώμη καὶ ἐξ 80 ἀποτελούμενον σελίδων¹.

Τῶν Γραμμάτων τούτων ἡ κεντρικὴ ἰδέα εἶνε ὅτι ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία εἶνε ἡ ἀληθὴς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἡ κατὰ τὸ ἱερὸν Σύμβολον **μία, ἁγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία**. Ἐπομένως αἱ ἐκτὸς αὐτῆς διατελοῦσαι χριστιανικαὶ κοινότητες μόνον διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ὅλης αὐτῆς διδασκαλίας καὶ τῶν βάσεων τῆς λατρείας καὶ τοῦ πολιτεύματος εἶνε δυνατόν νὰ ἐνωθῶσι μετ' αὐτῆς. Καθόσον δὲ τοῦτο ἐν τῷ παρόντι τούλάχιστον φαίνεται δύσκολον, μᾶλλον δ' ἀδύνατον ἀνάγκη νὰ ἀρκῆται τις ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς προκαταρκτικῆς ἐνώσεως, ἥτις παρασκευάζει διὰ τῶν ἐργῶν τῆς ἀγάπης τὸ ἔδαφος τῆς ἐκκλησιαστικῆς προσεγγίσεως. Ἐὰν δὲ τὴν ἰδέαν ταύτην θελήσωμεν νὰ ἐκφῆρώμεν ἐν μορφῇ συλλογισμοῦ, εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ λογικώτερα ἅμα καὶ κεφαλαιωδεστέρα σύνοψις τοῦ περιεχομένου τῶν περὶ ἐνώσεως Γραμμάτων εἶνε ὁ ἐπόμενος τύπος. Ἡ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἰδρυθεῖσα Ἐκκλησία εἶνε τὸ μετ' αὐτοῦ ἀδιασπάστως ἠνωμένον σῶμα τῶν πιστῶν, τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀοράτως κυβερνώμενον καὶ διὰ τοῦ ζωοποιοῦ αὐτοῦ Πνεύματος ἐμψυχούμενον. Ὡς τοιαύτη δὲ ἡ Ἐκκλησία εἶνε προδήλως καὶ τὸ μέσον ἢ ὄργανον, δι' οὗ φανεροῦται ἐπὶ γῆς ὁ ἀόρατος αὐτῆς ἰδρυτὴς καὶ εἰς αἰῶνα παρατείνεται, μετοχετεύονται δὲ τῷ κόσμῳ ἡ ἀπολυτρωτικὴ αὐτοῦ ἐνέργεια καὶ τὰ ρεῖθρα τοῦ θείου λόγου, οὕτως ὥστε οἱ πιστεύοντες καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαμένοντες ἅμα μὲν κοινωνοῦσι τῆς ζωοποιῶς δυνάμεως τοῦ Κυρίου, ἅμα δὲ πεποίθασιν ἀσφαλῶς περὶ τῆς ἀληθείας καὶ ἀξιοπιστίας ὧν πιστεύουσιν. Ἀλλὰ μὴν ἡ θεοσύστατος αὕτη κοινωνία τῶν πιστῶν, τὸ μυστικὸν τοῦτο σῶμα τοῦ Κυρίου, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἐκφαίνῃ ὁρατῶς πανταχοῦ καὶ κατὰ πάντας τοὺς χρόνους τὴν ἐνιαίαν αὐτοῦ φύσιν, τὴν μαρτυροῦσαν ἅμα μὲν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἐκκλησίας, ἅμα δὲ περὶ τῆς κοσμοσωτηρίου ἀποστο-

λῆς τοῦ Θεανθρώπου αὐτῆς ἰδρυτοῦ². Ἡ δὲ ὁρατὴ αὕτη ἐνότης ἀποτελοῦσα τὸ οὐσιωδέστατον γνώρισμα τῆς Ἐκκλησίας ἐκφαίνεται προδήλως ἐν τῇ ταυτότητι τῆς πίστεως, τῶν πιστῶν ὁμολογούντων μὲν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διδασκαλίαν, ἀποδεχομένων δὲ τὰς αὐτὰς τῆς λατρείας καὶ τοῦ πολιτεύματος βάσεις ἀνευ σχισμάτων καὶ ἑτεροδιδασκαλιῶν. Εἶνε προδήλον ὅτι ἡ ἀληθὴς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καὶ ὁ γνήσιος τοῦ χριστιανισμοῦ τύπος δὲν δύναται νὰ εἶνε οὔτε ἡ περὶ τὸ δόγμα καὶ τὰς τῆς διοικήσεως βάσεις νεωτερίσματα Δυτικῇ, οὔτε ἡ τὸ κύρος καὶ τὴν αὐθεντίαν τῆς παραδόσεως μετ' αὐτῶν δὲ καὶ γνησίας χριστιανικὰς διδασκαλίας συγκαταρρίψασα Ἐκκλησία τῶν Διαμαρτυρομένων, ἀλλ' ἡ τῆς ἀρχαίας παραδόσεως ἐχομένη, καὶ τὴν παρακαταθήκην τῆς πίστεως πιστῶς φυλάσσουσα ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς ἄλλως συνομολογοῦσι καὶ τινες τῶν νεωτέρων ἐπιφανῶν τοῦ προτεσταντισμοῦ θεολόγων. Ὁμοίως δὲ φανερόν ἐστι τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἀποτελούσης τὴν ἀληθῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πᾶσα μὲν ἐκτὸς αὐτῆς Ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ ἀποτελῇ γνήσιον οὐδ' ἰσοκύρον μέλος τῆς ἀληθοῦς Ἐκκλησίας, ἡ δὲ μετ' αὐτῆς τυχὼν τῶν ἐκτὸς Ἐκκλησιῶν ἐνώσις δὲν ἀποτελεῖ ἀποκατάστασιν τῆς διαρραγείσης καὶ ἀφανισθείσης ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ μόνον ἐπιστροφὴν πρὸς τὴν γνησίαν τοῦ χριστιανισμοῦ μορφήν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ τοιαύτη ἐπιστροφή, ἡ προϋποτιθεῖσα τὸ ταῦτόν τῆς πίστεως καὶ τῆς διοικήσεως, φαίνεται ἐν τῷ παρόντι ἀδύνατος, οὐδὲν ἕτερον ἀπομένει ἢ ὅπως ἀρκῆται τις παρασκευάζων οὕτως ἢ ἄλλως τὰ πράγματα, καὶ προεξομαλίζων τὴν εἰς τὸ ποθητὸν τέρμα ἄγουσαν ὁδόν.

Ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις ταύτας ἐν αἷς συνοψίζονται τὰ Ὁρθόδοξα περὶ ἐνώσεως Γράμματα, ἥτοι τὸ ἐνιαῖον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνώσεως, διημφισβήτησαν πολλοὶ καὶ πάλαι καὶ νῦν ἀξιοῦντες, ὅτι οὔτε ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κατ' ἀρχὴν εἶνε μία ὁρισμένη Ἐκκλησία καὶ διὸ ἡ Ἀνατολική, οὔτε ἀρχὴ τῆς ἐνώσεως

1. Ἡ ἐπιγραφή τοῦ τεύχους εἶνε: «**Περὶ τῶν σχέσεων τῶν αὐτοκεφάλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ περὶ ἄλλων γενικῶν ζητημάτων πατριαρχικὴ καὶ συνοδικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 1909, αἱ εἰς αὐτὴν ἀπαντήσεις τῶν ἁγίων αὐτοκεφάλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἡ ἀνταπάντησις τοῦ οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου**». Χάριν συντομίας ἀναφέρομεν ἢ πρὸς ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «**Ὁρθόδοξα Γράμματα**».

2. Ἰωανν. 17, 20—21. «**Ὁὐ περὶ τούτων ἐγὼ ἐρωτῶ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμὲ, ἵνα πάντες ᾧσιν ἐν καθώσ σου, πάτερ, ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας**».

πρέπει νὰ ὑποτεθῇ σύνολος ἡ ἀρχαία διδασκαλία. Τὰς ἐνστάσεις ταύτας ὑποκείμενον μελέτης κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς ποιοῦμενοι καὶ ἀνακρίνοντες ἐν τοῖς ἐξῆς ἐπεξηγοῦμεθα ἅμα καὶ ἐμπεδοῦμεν κατὰ τὸ δυνατόν τὰς τῆς ἐνώσεως βάσεις τῶν Ὁρθοδόξων Γραμμάτων.

Κοινὴ καὶ ὁμόφρονος πασῶν τῶν χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν δόξα εἶνε ὅτι ὁ Θεάνθρωπος Λυτρωτὴς Ἰδρυσεν ἐπὶ γῆς τὴν Ἑκκλησίαν, τῆς ἀπολυτρωτικῆς του δυνάμεως ὄργανον καὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως διδάσκαλον· ἡ δὲ τοιαύτη Ἑκκλησία εἶνε οὐχὶ πολλαὶ ἀλλὰ μία, ὡς εἶς εἶνε ὁ ἰδρυτὴς καὶ κυβερνήτης αὐτῆς Κύριος, ὡς ἐν καὶ τὸ ζῶον ποιοῦν καὶ ἀγιάζον αὐτὴν Πνεῦμα. «Εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα», (Ἐφεσ. 4,5) ἐπομένως καὶ μία Ἑκκλησία. Ἀλλ' ἡ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἰδρυθεῖσα Ἑκκλησία παρίσταται ἀπὸ πολλοῦ διηρημένη εἰς τρεῖς διαφωνούσας καὶ ἀλλήλαις πολεμούσας Ἑκκλησίας, τὴν Ὁρθόδοξον, τὴν Δυτικὴν καὶ τοὺς Διαμαρτυρομένους. Ἐνθεν μὲν οἱ Ρωμαῖοι ποντίφικες τοῦ πνεύματος τῆς ἐθνικῆς Ρώμης κληρονόμοι προήγαγον τὴν μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ὑφισταμένην ἀντίθεσιν εἰς τὸ κατὰ τὸν 11ον αἰῶνα συντελεσθὲν σχίσμα τῆς Ἀνατολικῆς καὶ παπικῆς Ἑκκλησίας. Ἐτέρωθεν δὲ οἱ Διαμαρτυρόμενοι κατὰ τοῦ ἱεραρχικοῦ ζυγοῦ τῆς Ρώμης ἀντιτασσόμενοι καὶ ὑπ' αὐτῆς πολεμούμενοι προήχθησαν τῷ 16ῳ αἰῶνι ἀσυναισθήτως εἰς τὴν μόρφωσιν νέων χριστιανικῶν τύπων ἐρειδομένων μὲν ἐπὶ τῆς προσωπικῆς συνειδήσεως, πλὴν δὲ τῆς Γραφῆς οὐδεμίαν ἄλλην ἀποδεχομένων αὐθεντίαν. Φυσικῶς λοιπὸν ἐγείρεται ἡ ἐρώτησις, τίς ἐκ τῶν τριῶν τούτων Ἑκκλησιῶν εἶνε ἡ ἀληθὴς τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησία, ἡ συνεχίζουσα τὴν ἀδιαίρετον Ἑκκλησίαν, ἡ κατὰ τὸ Σύμβολον **μία, ἁγία, καθολικὴ καὶ ἀποστολική**. Καὶ ἡ μὲν ὀρθόδοξος Ἑκκλησία ὡς ὁρατὸν καθίδρυμα ἐκδεχομένη τὴν Ἑκκλησίαν προσποιεῖ ἑαυτὴ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθοῦς Ἑκκλησίας, ὁμοίως δὲ τῆς οἰκουμενικῆς Ἑκκλησίας ἀντιποιοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ Δυτικοί. Ἐὰν δὲ κριτήριον τῆς ἀληθοῦς Ἑκκλησίας εἶνε ἡ ἀσπιλος μὲν τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας διατήρησις, ἡ ἀνόθευτος δὲ τῆς ἱερᾶς παραδόσεως περιφρούρησις, εἶνε εὐκολὸν νὰ ἐξεύρῃ τις ποτέρα τῶν δύο Ἑκκλησιῶν ἀντιποιεῖται ὀρθῶς τοῦ τίτλου τῆς οἰκουμενικῆς Ἑκκλησίας. Ἀλλὰ τῶν Διαμαρτυρομένων πολλοὶ

τῆς μιᾶς ταύτης καὶ θεοσυστάτου Ἑκκλησίας τὸ ἐνιαῖον καὶ πάσαι καὶ νῦν τίθενται οὐχὶ κατὰ τοὺς Ὁρθοδόξους καὶ Δυτικοὺς ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τῆς αὐτῆς πίστεως καὶ τῇ ἀποδοχῇ τῶν τῆς λατρείας καὶ τοῦ πολιτεύματος βάσεων, ἀλλ' εὐρύνουσι κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐπεκτείνοντες οὕτω τὸ τῆς ἀληθοῦς Ἑκκλησίας πεδῖον ὑπὲρ τὰ στενὰ κατ' αὐτοὺς τῆς Ἀνατολικῆς ἢ καθόλου μιᾶς ὁρισμένης Ἑκκλησίας ὅρια, καὶ ἀλλοιοῦντες πάντῃ τὴν ἔννοιαν τῆς τῶν Ἑκκλησιῶν ἐνώσεως.

(ἔπεται συνέχεια)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ

Καθηγητὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Παναγιώτατε δέσποτα,

Μετὰ ψυχικῆς ὀδύνης σπεύδω ὅπως ἀναγκείλω τῇ ὑμετέρᾳ θειοτάτῃ καὶ προσκυνητῇ μοι Παναγιότητι νέον ἄθλον τῶν ἐμπρηστῶν καὶ αἰμοχαρῶν βουλγάρων.

Τῇ νυκτὶ τῆς 18 ἡς πρὸς τὴν 19-ην συμμορία βουλγαρικὴ συνηνωμένη μετὰ χωρικῶν ἐκ τῶν πέριξ βουλγαρικῶν χωρίων εἰσελθοῦσα εἰς τὸ χωρίον Διμπρίσοβον ἐν πρώτοις ἐφόνευσε τοὺς ὀρθοδόξους Ἀθανάσιον Χρήστου καὶ Γεώργιον Φώτη, τοῦ δὲ ἱερέως διαφυγόντος τὸν κίνδυνον διὰ τῆς ἀποδράσεως, ἔθεσαν πῦρ καὶ ἔκαυσαν τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς ἀχυρῶνας του· ἐκεῖθεν δὲ εἰσβαλόντες εἰς τὴν παρακειμένην ἱερὰν μονὴν Ζηκοβίστης ἔθεσαν πῦρ καὶ ἔκαυσαν αὐτὴν μετὰ τῶν ὑποζυγίων καὶ κτηνῶν. Εὐτυχῶς ἐγκαίρως σπεύσαντες οἱ ὀρθόδοξοι χωρικοὶ Βιδελουστίου καὶ Τσουκαλοχωρίου ἠνάγκασαν τοὺς κακούργους ν' ἀποσυρθῶσι καὶ περιέσωσαν οὕτω μικρὸν τῆς μοῦνης μέρος καὶ τῆς ἐκκλησίας.

Οὕτω ἐπυρπόλησαν οἱ βάνδαλοι τρεῖς μονὰς τῆς ταπεινῆς ἐπαρχίας μου, ἃς ἐσεβάσθησαν ἀρχαῖοι χρόνοι.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενος τὴν χαριτόβρυτον δεξιὰν τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης καὶ προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος διατελῶ ταπεινὸς θεράπων καὶ ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

Ἐν Καστορίᾳ, τῇ 22 μαρτίου 1905,

† ὁ Καστορίας ΓΕΡΜΑΝΟΣ.

Ἐπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π. III 426772